

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Fulgentius Episcopus Ruspensis 1. Ian.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

De S. Fulgentio 1. Ianuarij.

ADOLESCENTIA S. FVLGENTII

Episcopi Ruspensis Surius Tom. I.

1. Ianuarij.

Clarissimis maioribus ortus S. Fulgentius, inter ipsa incunabula egregia quadam indole ad futuræ sanctitatis culmen cōtendebat. Quem religiosa mater, parente celeriter exstincto græcis literis imbuendum tradidit, atque in his satis superq; eruditum Latinis perinde operam nauare voluit. Quamuis vero ingenij facilitate plurimum valeret, rei tamen familiaris cogente ratione, studiorum curriculum æquo citius abruptit. Suscepta igitur paternæ domus gubernatione, nihilo secius maternis se subdebat imperijs, vt ad exemplar Christi sese conformaret, quem sacræ *Obedi-* *antia.* pagina docent parentibus suis fuisse subiectum. Haud multo post ob prudentiæ famam procurator constitutus, initium sumebat imperandi, ac consulendi, & gubernandi quam plurimos. Accepta porro hac potestate, dum pro ingenita sibi bonitate neminem lædere desiderat, atq; interea in pensionibus extorquendis crudelitatem iubetur exercere, cœpit secularium negotiorum sarcinam & vanam felicitatem vehementius fastidire: proindeq; spiritualis vitæ amore pedentim succenditur, & lectioni ac orationi contento desiderio incumbit. Postmodum vero *Aspirus* *ad sta-* *tum peo-* *fectio-* *nis.* suauissimas monasteriorum societates frequentius visitat, & seruorū Dei mores propositumq; perdiscit. Inter abstinentes nulla esse gaudia sæ-

A 2 culi,

Religios
sa vita
commo-
da.

culi, sed nulla etiam esse tædia sentiebat. Videbat eos in summa viuentes abstinentia, nullius formidare calumniam, atq; ab omni similitate alienos, mutuis sibi charitatis officijs subseruire. Cōsiderabat adhæc multis adolescentibus, perpetuę continentię deditis, nihil esse pudoris incorruptione antiquius. Hæc omnia reuoluens, & anticipi cura vitæ ineundæ rationem disquirens, Cur obsecro, inquit, sine spe futurorum bonorum laboramus in sæculo? Ecquid nobis aliquando mundus præstet? Si gaudia quæras (etsi melius sit benè flere, quàm malè gaudere) quantò tamen hi securius, gaudent, quorum sic in Deo tranquilla est conscientia, quos minimè terret exactoris improbi violentia, qui nihil timent nisi peccata, nihil agunt nisi vt diuina possint implere mandata? Viuunt inter se pacifici, sobrij, mites, humiles, atq; concordēs. Nulla illis cura libidinis: immo magna sollicitudo & iugis custodia castitatis. Imitemur tam laudabiles viros: arripiamus hanc benè viuendi constantiam. Sit nobis vtile quod gratia reuelante meruimus meliora cognoscere. Hæc aliaq; diutius mente pertractans, Spiritu sancto auspice decernit missis vanitatibus & delitijs sæculi, illius vitæ socius fieri quam laudabat. Prius tamen cogitans, ne subita mutatio mentem simul corpusq; perturbans, inter ipsa conuersionis primordia grauissimum sibi vel impedimentum vel scandalum gigneret, principiò rara sibi indicxit ieiunia: dehinc paululum progrediens, antiquorum sodalium abstinebat consortijs; tū quasi nego-

negotij gerendi causa à turbis sese subducens tris-
tis sedebat, & orationi, lectioni, ac ieiunio vaca-
bat. Tandemq; facto de vitæ monasticæ exerci-
tatione ac labore periculo, Faustum Episcopum,
qui in exilium ab Hunerico relegatus, monaste-
rio à se constructo præerat, adiit, & in monacho-
rum se numerum summopere petijt cooptari. At
ille iuuenem multis quondam fortunæ bonis
delitijsq; assuetum, huic instituto minus idone-
um ratus, constanter repulit. Qua quidem repul-
sa magis inflammatus Fulgentius, atq; repellenti-
bus dexteram supplex exosculans, sic vultu de-
misso religiosissimum antistitem precabatur:
Potens est, Domine Pater, dare volenti faculta-
tem, qui nolenti dedit voluntatem. Permite me
tantum tuis inhærere vestigijs: & Deus nouit
quomodo me ab iniquitatibus meis expediat.
Motus igitur tanta precum vehementia beatissi-
mus senex, Fulgentium lubens Christianæ mili-
tiæ accensuit. Hoc vero nuncio grauiter com-
mota mater, seipsam lachrymis & mœrore, tan-
quam in funere filij, conficit, rapiturq; inconfi-
deratis cursibus ad monasterium, nec vereretur
beatum Faustum conuitijs & contumelijs onera-
re. At ille femineum affectum æquanimiter to-
lerans & affabiliter arridens, ne videndi quidem
filij copiam fecit. Illa igitur sciens quantum dili-
geretur à filio, inconditis ante fores monasterij
clamoribus eiulabat, & Fulgētij nomen frequen-
tius in clamans, desolationem suam miserabili-
ter lamentabatur. Tantis vero tentationum arie-

*Constan-
tia ani-
mi.*

*Absti-
nensia
vigor.*

tibus nihil labefactatus Fulgentij animus, præclarissimum virtutis specimen, & futuræ constantiæ omen est consecutus. Mater tandem victa tædio, cum sæpius ad easdem insidias reuerfa operam luderet, domum concessit. Atque deinceps B. Fulgentius abstinentiæ semet rigore mirabiliter macerans, sine vino & oleo victitabat, adeo parcè ac tenuiter, vt inediæ magnitudo siccitatem corporis cutem fatiscere diuersis vlceribus cogeret, & superducta impetigine delicati corporis pulchritudo scædaretur. Vnde nonnulli verebantur, ne aut occasione aduersæ valetudinis à proposito sanctitatis descisceret, aut in seruanda communis regulæ parsimonia remissior saltem euaderet. Ille vero diuina ope excitatus, ex infirmitate corporis ampliores animi vires capiebat, adeoq; tanto abstinentior factus, quanto debilior, de æterna salute iugiter cogitabat: salutem vero corporis Dei arbitrio committebat. Cumque tali pietatis exercitatione viam sibi ad immortalitatem strauisset, ob præclara vitæ merita Ruspensis Ecclesiæ gubernaculis admouetur, multisq; clarus miraculis ad cælestem quâ in terra æmulabatur vitam feliciter emigravit.

PVERITIA S. RIGOBERTI RHEMORUM Archiepiscopi 4. Ianuarij.

apud L. Sur. Tom. 1.

Temporibus Childeberti, Dagoberti & Chilperici Regum Franciæ floruit B. Rigobertus, quem nonnulli Robertum vocitant. Traxit ille